

İÇİMİZDEN HİKAYELER

Zeliha AZİRET

21

Merhabalar; İsmim Zeliha AZİRET ; 1987 yılında Gazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi ; Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümün' den mezun oldum. 23,5 yıl 1' nci Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanlığı'nda çalıştıktan sonra ; 2011 yılında emekli oldum. 2012 yılından itibaren de kendime ait "AZD MÜHENDİSLİK" adında proje hizmetleri üreten bir firmam var. Bununla birlikte Elektrik Mühendisleri Odası Eskişehir Şubesi Yönetim Kurulu'nda Yazman olarak görev yapmaktayım.

Uçak Mühendisi Sayın Can EREL' den "Havacılığımızın İlk Uçan ve Uçuran Kadınları" kapsamında "İlk Kadın Uçak

Aviyonik Sistem Mühendisi" olarak davet aldığımda çok onurlandım. Ayrıca tarihe bir not düşürecek kadar meslekte deneyimlendiğimi görünce de zamanın ne kadar hızlı ilerlediğine bir kez daha tanık oldum.

Havacılık; gerçekten teknik bilginin, itinanın, deneyimin, özenin sınırlarının zorlandığı bir sektör. 1' nci Hava İkmal Bakım Merkezinde Ocak 1988 tarihinde "Uçak Aviyonik Sistem Mühendisi" olarak göreve başladığımda; ciddi anlamda bir endişe yaşadım. Çünkü; aviyonik kavramı sadece teknik literatürden aşına olduğum bir tanım, uçak ise henüz seyahat dahi etmediğim bir araçtı.

Bu dezavantajlarıma karşın, birlikte çalışma şansına sahip olduğum deneyimli sivil ve asker meslektaşlarım ve muhteşem dokümantasyon avantajlarımdı.

Sistem sorumluları olarak görevimiz; Hava Kuvvetleri bünyesindeki tüm savaş uçaklarının (uçuş) idamesini sağlamak amacıyla;

Ortaya çıkan teknik problemlerin giderilmesi,

Uçak aviyonik sistemlerle ilgili iyileştirme çalışmalarının geliştirilmesi ve koordine edilmesi,

Uçuş faaliyetleri sırasında meydana gelen uçuş kumanda, iletişim, seyrüsefer sistem

arızalarının giderilmesi amacıyla görevlendirilen ekiplere şeflik edilmesi, gibi özetlenebilirdi.

Göreve başlamamın yaklaşık 3' üncü ayında (Nisan 1988); o günlerde yeni göreve başlamış meslektaşım Vuslat YAZICI arkadaşımınla beraber iki uçağın uçuş kumanda arızası için görevlendirildik. İlk kez göreve gitmemiz sebebiyle; kurye uçağına (ki o benim ilk uçağıma binişimdir); zamanın Teknik Yönetim Başkanı ve Fabrika Müdürü bizzat yolcu etti. Fabrika müdürümüz bizi yolcu ederken "Öyle çalışacaksınız ki alnınızın terini mendile silip bana getireceksiniz ve çalışmalarınız diğer kadın mühendisler için referans olacak" dedi. Bu motivasyon ve sorumlulukla Balıkesir'e gittik.

Balıkesir'e inişimiz de ayrı bir olay oldu. Üs Komutanı bizi hemen makamına çağırdı. Çünkü kalacak yer bile problemli. Her şey doğal olarak erkeklere göre planlanmıştı. Bu sorun; Vuslat arkadaşımınla beraber General Misafirhanesi'nde kalmamızla çözümlendi.

Arıza giderme işlemleri sebebiyle yaklaşık 15 gün orada

kaldık. Bu dönem hayatımın en güzel ve en gergin dönemidir. Aramızda "alın teri" espri konusu olmuştu. Ekibimizde çok kilolu bir arkadaşımız vardı ve çalışırken aşırı terliyordu. Ona mendil uzatıp sildiriyorduk. Alın teri meselesini de böylece çözmüştük.

da ben ve kadın mühendisler bir çok kez birliklere görevlendirildik. Tesisler de zaman içerisinde kadın çalışanlara göre düzenlendi.

Yine göreve başladığım ilk aylarda atölyelerden yapılmasını talep ettiğim bir takım işler; geleneksel alışkanlıklar nedeniyle amirimin bilgilendirilmesinden sonra yapılıyor ve bu da beni ciddi anlamda rahatsız ediyordu. Yine böyle bir gün atölyeye gidip tüm arkadaşlarımla bir toplantı yapmış ve "bana mühendislik yetki ve bilgisinin üniversitem tarafından verildiğini, herhangi teknik bir kararımın onaylanması gerekmediğini" anlatmıştım. Bu konuşmadan sonra daha uyumlu çalıştık. Birlikte bir çok başarılı çalışmalara imza attık.

Havacılık; bilgi birikiminin, sürekliliğin ve mesleki disiplinin en önemli olduğu sektörlerden biridir. Belki de

en önemlisidir. Böyle bir kurum ve sektörde çalışmanın önemini her zaman hissettim. Bu sayede iş disiplininin, planlamanın, analitik düşünmenin, sebep-sonuç ilişkisini doğru kurmanın, ekip çalışmasının önemini daha da kavradım. İş hayatımın burada ve ilkeli,

BİLİM SOHBETİ
HAVACILIĞIMIZIN İLK
"UÇAN & UÇURAN" KADINLARI

KONFERANS
Ulusal Havacılık Gelişim Sürecinde
Türk Kadını
Uçak Mühendisi
CAN EREL
ve
Konferansta Değerli Deneyimlerini Paylaşacak
Konuk Kadınlarımız

07 Mart 2014
Saat : 17:00 - 19:00
Eskişehir Bilim Deney Merkezi
Sazova Parkı
444 8 236
www.eskisehirbilimdeneymerkezi.org

BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

Çalışmalar sonunda arıza formunu kapatarak uçağı tecrübe uçuşuna gönderdik. O, ilk uçağımın havalanışından dönüşüne kadar geçen süre hayatımın en uzun zaman dilimidir. Neyse ki uçuş başarı ile sonuçlandı. Sonraki yıllar-

tecrübeli meslektaşlarımın desteğiyle başlaması benim için büyük bir şanstı. Aynı zamanda Havacılıkta İLKLER arasında yer almanın onurunu yaşadım.

O yıllarda; mühendislik mesleğinde kadın olmak zordu. Kadın mühendis isen kendini daha fazla ispat etmek zorunda kalırdın başlarda. Daha çok çalışır, daha çok sınavdan geçerdin. Kararların belli edilmeden başka erkek meslektaşlara onaylatılırdı önceleri. Sonradan alırdın vizeyi. Öğretmenlik kadına, mühendislik erkeğe yakıştırılırdı örneğin. Endüstri mühendisliği kadına, elektrik/ inşaat mühendisliği erkeğe uyardı sanki!! Günümüzde bu düşünceler büyük ölçüde değişti. Örneğin; üniversitelerin mühendislik fakültelelerinde daha çok kadın öğrenci arkadaşlarımın olmasından ve daha donanımlı yetiştiklerini görmekten büyük mutluluk duyuyorum. Odamız komisyonları vasıtasıyla onların gelişimlerine katkı bulunabilmek amacıyla çalışmalar yapıyoruz.

Sonuç olarak; bir avuç değil, toplumun yarısı kadın. Havacılığın gelişmesinde kadınların katkılarının hatırlanmasında, başta Sayın Can EREL olmak üzere saygılarımı sunarım.

Daha bir çok İLK'lerin yaşanması dileğiyle ...

